

[Kristen Amby.]

ind under Regulering — saa havde jeg formentlig ogsaa fastholdt det Synspunkt; men jeg har sagt, og det staar jeg ved, at hvis man for at faa Nybyggeri i Gang blev nødt til ogsaa at inddrage almindelige Reparationer under Reguleringen, vilde jeg foretrække, at man helt forbød dem, bortset fra nødvendige Reparationer, fremfor at enhver skulde sidde og søge Autoriteterne om Tilladelse til at hvidte Loft o. lign. I øvrigt vil jeg gaa ud fra, at Folk i saa Fald maatte have Lov til selv at tapetsere og hvidte, hvis de kunde skaffe Tapet og Kalk. Det har jeg været opmærksom paa fra første Færd i Udvalget.

Faren ved disse Restriktioner er, at vi faar et Papirbjerg, at Administrationen tager Overhaand, og at hverken Ministerium eller Bygningsdirektorat med den bedste Vilje kan overkomme en prompte Ekspedition af Sagerne, hvis hver anden Borger skal spørge om ditten og datten.

I øvrigt har jeg at føje til, at det kan blive saa alvorligt, at vi maa tage Valget imellem tilstrækkelige Nybygninger og en forholdsvis kort Tid at undvære Reparationer i bestaaende Bygninger, og saa maa virkelig alle vi, der er Lejere — hvis jeg maa have Lov til at sige det —, tage Ubehagelighederne et Aars Tid. Staaende over for det Valg kunde jeg have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, der, meget paaskønnelsesværdigt, talte for Fremme af Nybyggeri, om hans Lejerinteresser er saa stærke, at han mener, at man, hvis det gaar ud over Lejerne, ikke skal forcere Nybyggeriet, hvis man i øvrigt kunde det.

Ordføreren for Forespørgerne (Fr. Dalgaard): Forskellige Talere har under Debatten været inde paa, at jeg skulde have talt imod, at det private Byggeri fik Lov til at arbejde. Jeg har ikke talt imod det private Byggeri som saadant. Jeg sagde tværtimod i min Tale, at det private Byggeri skulde have Lov til at virke, hvis det var konkurrencedygtigt.

Hvad jeg har sagt i Dag om Privatbyggeri, er, at det ikke-støttede Privatbyggeri, som faktisk er unddraget enhver Kontrol paa Grund af de særlige Forhold, der gælder, i særlig Grad har været i Stand til at forsyne sig paa Materialemarkedet, og har gjort det i adskillige Tilfælde til Sortbørs-Priser, hvorved det har jobbet Byggekostningerne op og skabt meget dyre Lejligheder. Deroverfor vil jeg gentage, hvad jeg har sagt, at i en materialeknapp Situation

kan man ikke tolerere noget saadant. Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister vil være med til at undersøge disse Forhold for at skride ind derimod. Den Smule Materialer, der er, maa man udnytte paa bedst mulig Maade, og det vil sige i de billigst mulige Boliger.

Man skal ikke som det ærede Medlem Hr. Søren Olesen sige, at dette Byggeri ikke skal underkastes Restriktioner o. s. v., naar det kan klare sig selv. Ja, men hvad er det, de gør, de Herrer, som klarer sig selv? De tager af Samfundets Materialer og bruger dem til dyre Boliger og skaber Inflation i Samfundet og meget uheldige Forhold for Lejerne. Det er det, jeg har talt imod. Det private Byggeri som saadant har jeg ikke talt imod, men jeg har sagt, at naar det er konkurrencedygtigt, skal det have Lov til at leve.

Jeg har ikke særlig mange Bemærkninger i øvrigt, men jeg maa jo svare det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Det ærede Medlem var meget forbavset over, at jeg motiverede denne Forespørgsel, naar jeg i Byggeudvalget havde været med til at sende det meget omtalte Cirkulære til den højtærede Indenrigsminister. Det har jeg været med til, og det vedstaar jeg i enhver Henseende.

Naar det ærede Medlem vil have, at jeg skal røbe Udvalgsforhandling, skal jeg gerne fortælle, at jeg har prøvet paa at faa Cirkulæret til at omfatte større Restriktioner med Hensyn til Reparationsarbejdet, idet jeg ligesom forskellige andre i Udvalget var stemt for at følge det svenske Eksempel, at kun Reparationsarbejder, der krævede ganske faa Arbejdere, skulde anerkendes. Over for de mange Indvendinger, at der blev et stort Administrationsapparat o. s. v., nøjedes jeg med de Begrænsninger, som man gav i Cirkulæret med Hensyn til Reparationsarbejdet.

Men jeg har sagt i Dag, og det staar jeg ved, at Situationen udvikler sig meget hurtigt, og det vil sikkert blive nødvendigt at gaa videre, end Udvalget har foreslaaet, med Hensyn til de forskellige Restriktioner. Det har jeg sagt, og det staar jeg ved, og jeg er i saa Henseende i Overensstemmelse med adskillige, der har haft Ordet i Dag, ogsaa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, der ligeledes kunde tænke sig endnu mere drastiske Restriktioner end dem, Udvalget har foreslaaet, og som jeg naturligvis ogsaa ønsker gennemført, foruden altsaa endnu flere.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen talte om den store Bolignød og sagde,